

Koncepcja inteligentnego odpromiennika radiestezyjnego

I. Odpromieniki radiestezyjne i ich rola

Jednym z najważniejszych zadań radiestezyj jest zapewnienie ludziom właściwych w jej rozumieniu warunków bytowania. Te warunki to odpowiedni poziom otaczających nas promieniowań subtelnych, przez radiesteżę rozpoznawanych, opisywanych i mierzonych. Ogół czynności, których celem jest utrzymanie promieniowań radiestezyjnych na przyjaznym dla człowieka poziomie powszechnie nazywa się odpromieniowaniem.

Technik odpromieniowania znanych jest wiele: jedne zasadzają się na pochłanianiu nadmiernego promieniowania, inne na rozpraszaniu go, jeszcze inne na sterowaniu nim, niczym falami radiowymi w falowodach. Inna klasyfikacja to podział na odpromieniowanie *sprzętowe* (do którego niezbędny jest fizyczny sprzęt, odpromiennik właśnie) oraz *mentalne*, które polega na wytworzeniu tworu niematerialnego – myślokształtu - o właściwościach zaprogramowanych przez twórcę go radiestetę. W praktyce techniki te łączą się w różnych proporcjach.

Promieniowania radiestezyjne są nieco podobne do fizycznych: ich stan chwilowy opisać znana z matematyki funkcją zdającą pole wektorowe. Ale są także znacząco różne od fizycznych, albowiem - w przeciwieństwie do oddziaływań grawitacyjnych, elektromagnetycznych i atomowych – są silnie podatne na oddziaływanie obserwatora. Właściwość tę nazywa się *mentalizmem*. Ponieważ fizyka zna podobne zjawisko, czyli interakcję obserwatora i materii w świecie kwantowym, przeto logiczne wydają się podejmowane od dłuższego czasu próby wyjaśnienia zjawisk mentalistycznych przy pomocy mechaniki kwantowej. Jednak mechanika kwantowa nic nie mówi o treściach informacyjnych, jakimi obserwator „moduluje” nośnik (promieniowania radiestezyjne) – a to owe treści właśnie są kluczowe dla działania promieniowań radiestezyjnych na człowieka¹. Stąd też praktykowana w radiestezyj metoda „przeprogramowania” treści niesionych przez promieniowania bez ingerencji w ich fizykalną strukturę.

Tak czy owak zasadniczą funkcją odpromieniowania jest wytworzenie w obszarze zamieszkiwanym przez ludzi takich parametrów promieniowań radiestezyjnych, które sprzyjają szeroko pojmowanemu ludzkiemu zdrowiu.

II. Wady tradycyjnych technik odpromieniowania

Z uwagi na silną zależność promieniowań radiestezyjnych od wielu zmiennych czynników (interakcje z istotami żywymi, oświetlenie, pole magnetyczne Ziemi, promieniowania kosmiczne

¹ Zależnie od tego, jakie treści „modulują” nośnik (promieniowanie), mamy do czynienia albo z działaniem szkodliwym, w radiestezyj zwanym *geopatycznym*, albo z dobroczynnym, z którym spotykamy się np. w tzw miejscach mocy, w których zdarzają się choćby niewytłumaczalne medycznie ustąpienia poważnych chorób

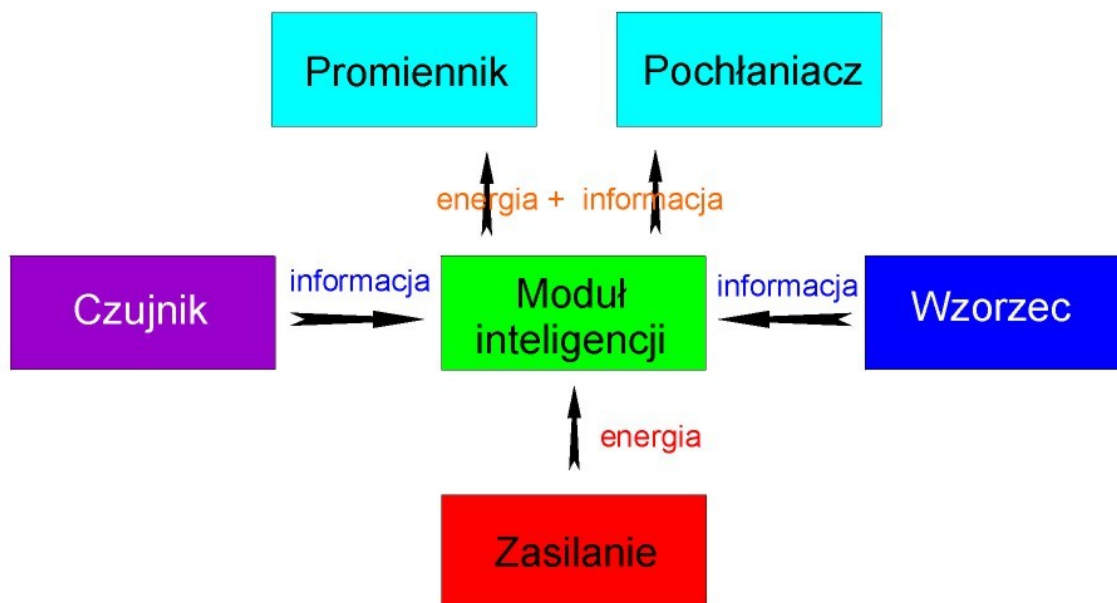
dochodzące do powierzchni naszej planety) nie ma praktycznie żadnego uniwersalnego przepisu na udane odpromienowanie. Najlepsi praktycy fachu mówią, że każdy system odpromienny powinien być dobierany indywidualnie do miejsca, w którym ma pracować. Istnieją co prawda standardowe i masowo produkowane odpromienniki, jednak już ich ustawienie i zestrojenie wymaga sporej nieraz pracy wysoko wykwalifikowanego radiestety. Najczęściej wykonywane to jest poprzez zgrubne dobranie sprzętu i potem, już technikami mentalnymi, dopasowanie go do zaprojektowanego systemu odpromiennego. Taki system ma sporo wad: obecnie produkowane odpromienniki są „statyczne”, umieją pochłaniać/rozpraszać promieniowanie tylko tak, jak je zaprojektowano. Ponadto niewielu radiestetów uwzględnia takie parametry środowiska jak ruch dobowy Ziemi, obrót jej wokół Słońca, nadchodzące w środowisku zmiany (np. perspektywa postawienia w pobliżu miejsca odpromieniowywanego silnego nadajnika radiowego) – a wszystkie te czynniki mają wpływ na skuteczność działania systemu odpromiennego. Najlepsi, najbardziej świadomi praktycy fachu umieją czasem „uśrednić” statyczne parametry systemu odpromiennego tak, że parametry dynamiczne zmodyfikowanego środowiska nie wychodzą poza wartości graniczne, poza którymi promieniowania byłyby dla ludzi groźne. Bywają też i tacy znakomici radiesteci, którzy niedoskonałości sprzętu uzupełniają odpowiednim myślokształtem, czasem mniej lub bardziej inteligentnym, umiejącym dynamicznie reagować na zmiany środowiska. Jednak 1) takich artystów fachu jest niewielu, przez co ich usługi nie są powszechnie dostępne, 2) nie zawsze możliwe jest sensowne uśrednienie parametrów sprzętu, 3) myślokształty, stosowane jako uzupełnienie sprzętu, w warunkach dużych i zmiennych w czasie skażeń, szybko tracą swoje właściwości.

W czasach najnowszych, gdy czynników wywołujących skażenia radiestezyjne (przede wszystkim smogu elektromagnetycznego wysokiej częstotliwości), szybko przybywa, odpromienowanie powinno spełniać wymogi ostrzejsze, niż dawniej – przede wszystkim powinno umieć dopasować się do szybkozmiennych warunków środowiska.

Warunek ten spełnić może odpromiennik inteligentny, opisany w dalszej części tekstu.

III. Odpromiennik inteligentny – koncepcja działania.

Urządzenie takie jest de facto czymś, co w technice określa się mianem *układu samoregulującego się*, z zadanymi przez operatora wartościami granicznymi, których układ nie może przekroczyć. Wartościami tymi są poziomy promieniowania radiestezyjnego, które nie mogą być ani za małe ani za duże; idealny odpromiennik powinien zawsze utrzymywać promieniowanie na tzw. poziomie tła. Jest oczywiste, że stosowane dotychczas proste w budowie odpromienniki warunków tego spełnić nie mogą. Potrzebny jest system złożony z kilku elementów, z których każdy pełni inną funkcję a dopiero złożone w całość tworzą inteligentny odpromiennik (rys. 1)

rys 1. Schemat blokowy inteligentnego odpromiennika radiestezyjnego

W schemacie tym rola elementów jest następująca:

- **Zasilanie** dostarcza energii niezmodulowanej (prany), niezbędnej do „doładowania” pomieszczenia, gdy poziom promieniowania spada poniżej poziomu tła,
- **Wzorzec** to element wytwarzający promieniowanie o wzorcowej, idealnej wartości,
- **Czujnik** pełni tę samą rolę, co w każdym układzie technicznym, analizuje stan otoczenia,
- **Promiennik** to antena nadawcza, przez którą urządzenie dodaje otoczeniu energii, gdy jej brak,
- **Pochłaniacz** działa odwrotnie do promiennika, zabiera nadmiar energii z otoczenia, gdy jest jej za dużo,
- **Moduł inteligencji**, najważniejsza część urządzenia, pełni kilka funkcji: 1)porównuje wielkości sygnałów ze wzorca i czujnika, 2)na podstawie różnicy odczytów czujnika i wzorca decyduje czy uruchomić zasilacz i promiennik (gdy sygnał z czujnika jest słabszy niż ze wzorca), czy pochłaniacz (gdy sygnał z czujnika jest silniejszy niż ze wzorca) i 3)po wyborze elementu wykonawczego (promiennik+zasilacz lub pochłaniacz) steruje nim tak, aby zniwelować różnicę między odczytami czujnika i wzorca.

Całość powinna mieć histerezę (zwłokę działania) dopasowaną do szybkości zmian spotykanej w przyrodzie; z dotychczasowych badań wynika, że promieniowania radiestezyjne są wolnozmiennie, dla odczucia zmiany przez człowieka potrzeba nieraz i kilku godzin.

IV. Możliwości realizacji praktycznej inteligentnego odpromiennika radiestezyjnego

W dotychczasowych pracach badawczych, prowadzonych w Laboratorium Energii Subtelnych w latach 2006 – 2013, wynika, że układy energii niefizycznych można z powodzeniem wzorować na już istniejących układach elektrycznych i elektronicznych, oczywiście z uwzględnieniem różnic działania energii fizycznych i niefizycznych (subtelnych). Do sterowania energiami subtelными można użyć elementów będących funkcjonalnymi odpowiednikami opornika, tranzystora, ogniwa zasilającego, etc. Przykładowe wykonanie kompletnego urządzenia pełniącego funkcję inteligentnego odpromiennika pokazano na fot 1.

fot 1. Inteligentny odpromiennik SPT-1, wytwarzany seryjnie w Laboratorium Energii Subtelnych
Urządzenie to zawiera wszystkie elementy wcześniej opisanego systemu.

V. Perspektywy zastosowań inteligentnych odpromienników.

W dzisiejszym świecie, w którym promieniowań różnego rodzaju jest zdecydowanie więcej, niż w przed epoką przemysłową, zagadnienie ochrony człowieka przed ich negatywnymi skutkami nabiera wagi szczególnej. Promieniowania, znane dawnej radiestezji w szczególnych miejscach, dziś towarzyszą wszechobecnemu smogowi elektromagnetycznemu i jako takie same są

wszechobecne². Ich oddziaływanie nie jest dokładnie przebadane, ale wiele wskazuje na to, że mogą być bardzo niebezpieczne. Jeśliby okazało się, że rzeczywiście, skażenia radiestezyjne mogą powodować groźne dla zdrowia i równowagi psychofizycznej wielkich mas ludzi skutki, sprawa odpromieniowania wielkich skupisk ludzkich stanie się ważna – i wtedy produkowane masowo, niezawodne, tanie i powszechnie dostępne automatyczne odpromienniki mogą stać się niezbędnym wyposażeniem każdego domu i każdego mieszkania.

2 Więcej na ten temat w artykule ["Radiestezja wobec smogu elektromagnetycznego"](#)